

Rok X  
Nr. 234

ABC

P R R

Warszawa,

sobota 17 sierpnia 1935 r.

10  
GROSZY

KROKOWINY CODZIENNE

10  
GROSZY

NASZE ABC

## Ogłosy z Francji

Ostatnie wypadki w Brest i Toulon są groźnym memento dla tych wszystkich, którzy jeszcze wierzą w możliwość utrzymania się dzisiejszego stanu rzeczy w Europie. Tak się bowiem złożyło, że Francja, która przed stu kilkudziesięciu laty pierwsza podniosła sztandar rewolucji, dziś jest społeczeństwem reprezentującym najlepiej dawny porządek rzeczy.

Na takie właśnie stanowisko Francji złożyło się szeregi okoliczności. Nie bez znaczenia jest fakt, że właśnie we Francji powstały ideowe podstawy, na których został zbudowany dziś w gruzy rozpływający się świat. Francja reprezentuje dziś starą tradycję polityczną, niechętnie decydującą się na ryzykowne skoki w niewiadomą, zwłaszcza, że w niektórych krajach te skoki nie przedstawiają się zbyt zachęcająco dla trzeciego umysłu łacińskiego Francji. Sama struktura społeczna Francji, w której skoncentrowany kapitalizm nie osiągnął tych rozmiarów, jak gdzieindziej nie stawia pewnych zagadnień w tak ostrej formie. Większe natomiast zdemoralizowanie t. zw. politycznej elity utrudnia wkroczenie na nową drogę.

Temniemniej i we Francji również zjawiają się zwiastuny nadchodzących przemian. Wypadki lotowe w Paryżu były reakcją, niestety niedostateczną, teżyną, jaka mimo wszystko tkwi w społeczeństwie francuskim. Croix de feu jest próbą organizowania zdrowych sił w społeczeństwie francuskim, choć bez dostatecznej wyrażonej programu społecznego. Wzmocnienie się wpływów komunistycznych, a ostatnio wypadki w Brest i Toulon są przejawem wrzenia, wyzyskiwanego przez czynniki wrogie Francji.

Wypadki we Francji swoim znaczeniem wybiegają bardzo daleko poza granice Francji. Nie tylko dlatego, że przez długi czas cały świat zwracał bacznie uwagę na to, co się dzieje we Francji, a Paryż uważany był za stolicę świata. Wypadki francuskie mają dlatego przede wszystkim takie znaczenie, że odbywają się w kraju, który jest sztandarowym reprezentantem dawnego porządku rzeczy i dlatego mogą się okazać decydujące nie tylko dla Francji, ale i dla całej Europy.

Dla Polski wypadki francuskie mają specjalne znaczenie. Nie dość pamiętamy o tem, że Francja jest naszym najważniejszym sojusznikiem. Międzynarodowy porządek rzeczy, ustalony Traktatem Wersalskim, opiera się przede wszystkim na Francji. Wewnętrzne wypadki francuskie mogą mieć więc duży wpływ na to, czy rząd francuski będzie chciał i mógł bronić tego właśnie stanu rzeczy.

Przyszłość Polski zależy oczywiście od naszej własnej siły. Ale układ sił międzynarodowych, a w szczególności pozycja Francji ma tu również spore znaczenie.

J. K.

## Trudności z drugorocznymi

Kuratorja otrzymały zalecenie, aby uczniowie drugorocznicy z gimnazjów typu przyrodniczo-matematycznego, przyjmowani byli do nowych klas III-ich, mimo istniejących różnic w programie nauki. Uczniowie drugorocznicy będą musieli jednakże w ciągu najbliższego roku szkolnego przejść dodatkowe wykłady z łaciny.

## W locie na biegun północny

## Willey Post poniósł śmierć

Katastrofa samolotu na Alasce

SEATTLE, 16. 8. (PAT.). Lotnik amerykański Willey Post, który w towarzystwie znanego

aktora amerykańskiego Willy Roggersa zamierzał dokonać dziś przelotu nad biegunem w kierunku

ku Leningradu, zwał się z samolotem na ziemię o 15 mil od Point Barrow, najbardziej wysuniętej na północ placówki, zamieszkałej przez białych w Ameryce.

Obaj lotnicy ponieśli śmierć na miejscu.

## Miljony powodzian w Chinach

SZANGHAI, 16. 8. (PAT.). — Pomimo wielkich wysiłków, nie udało się zatrzymać wezbranych fal Haong - Ho. W Szantungu zachodnim pod wodą stoi przeszło 6000 km. kw., utonęło tam zgóra 300 osób. W Ho - Pei południowym 500 wsi jest zalanych, 30 tysięcy domostw zniszczonych.

tysiące kilometrów kw. pól ryżowych zniszczonych. Wszędzie panuje głód.

Liczba uchodźców z ziem ogarniętych powodzią, dochodzi do 400.000. Ludność odżywia się korą z drzew. W prowincji Ho-nan liczba powodzian dochodzi do 1.600.000.

## Agresywne wystąpienie kandydata na prezydenta Stanów Zjedn.

NOWY JORK, 16. 8. (PAT.). — Senator Huey Long (ze stanu Luizjana) wystąpił wczoraj znowu z atakiem na prezydenta Roosevelta, oświadczaając: „Jeżeli republika nie wesuna kandydaturę

Hoovera, a demokraci — Roosevelta, to ja będę kandydował, jako niezależny, opierając się na mojej organizacji „Share the wealth“, liczącej 10 milionów członków.

## Po raz pierwszy od szeregu lat

## Berlin wykazał nadwyżkę urodzin

BERLIN, 16. 8. (PAT.). Ukazała się urzędowa statystyka ruchu ludności w Rzeszy za rok 1934. Ze statystyki tej wynika, że w Berlinie po raz pierwszy od szeregu lat zanotowano wyższą urodzin nad zgonami w stosunku 1,3

na 100 mieszkańców. Na 1000 osób wypadła 13,8 małżeństw. Największy przyrost naturalny wykazuje nadal Śląsk Opolski, gdzie, mimo iż stosunek małżeństw jest niższy, bo wynosi 10,5 nadwyżka urodzin wyraża się liczbą 14,4.

## Rząd Stanów Zjedn.

zakupił olbrzymie ilości srebra

WASZYNGTON, 15. 8. (PAT.). Niedawny spadek ceny srebra na rynku światowym spowodował, iż w Londynie zaczęły krążyć pogłoski o wstrzymaniu zakupu srebra przez skarż amerykański. Pogłoskom tym zaprzeczają stanowczo oświadczenia Morgenthausa wobec

przedstawicieli prasy Stanów Zjednoczonych, stwierdzające, iż rząd amerykański wcale nie zmienił swej dotychczasowej polityki, a przeciwnie zakupił wczoraj olbrzymią ilość srebra przewyższającą całą produkcję amerykańską srebra w roku 1934

## Śmierć przodownika policji w walce z mordercami

SIEDLCE, 16. 8. (tel. wł.). — Wczoraj, w dniu święta Wniebowzięcia N. M. P., w czasie odpustu we wsi Żeliszew Podkościelny, wybuchła krwawa rozprawa na zabawie między braćmi Franciszkiem i Józefem Pacholakami. Jakiś Legasa a Stanisławem Ko-

walczykiem. Po krótkiej bójce Pacholaki i Legasa rzucili się z nożami na Kowalczyka, zadając mu kilka śmiertelnych ciosów w klatkę piersiową. Ciężko ranny Kowalczyk zmarł po kilku minutach. Zabójcy ranni się do ucieczki.

## 18 złotych za łwicę

HAARLEM, 16. 8. (PAT.). Odbiła się tutaj oryginalna licytacja dzikich zwierząt. Zwierzęta, wypożyczone przez Hagenbeeka jednemu z wędrownych cyrków, przybyłemu do Holandii, zostały przez jednego z holenderskich wierzycieli obłożone aresztem. Za piękny okaz tresowanej łwicy zapłacono śmieszna sumę 18 złotych, za tresowanego niedźwiedzia brunatnego 45 złotych.

## Bałtyk - Morze Czarne

## Polsko-rumuńskie uroczystości w Mamaja

KONSTANCJA, 16. 8. (PAT.). Wczoraj, po południu na jeziorze Sudghiel koło Mamaja odbyła się poświęcenie przystani z udziałem kajakowców polskich. Przybyłego króla powitali członkowie rządu rumuńskiego oraz delegacja polska. Raport ze spływu kajakowego złożył królowi gen. Wieczorkiewicz.

Skolej dłuższe przemówienie wygłosił poseł R. P. Arciszewski, podkreślając, że morze rumuńskie drogą jest sercu Polaków, gdyż Bałtyk i Morze Czarne stanowią zasadniczy warunek rozwoju obu narodów, ich wspólności i wspólnej potęgi. Ścisła współpraca dwóch wielkich państw sprzyja mierzonej na dwóch morzach

warunkuje ich rozwój, pomyślność i wielkość, służąc jednocześnie narodom sąsiednim na drodze utrwalenia pokoju. Poseł Arciszewski wyraził dalej podziękowanie za tak gorące przyjęcie, zgotowane spływowi polskiemu i nadzieję, że podobne imprezy zarównu polskie, jak i rumuńskie po wtarzane będą corocznie, łącząc młodzież obu krajów przez Wisłę, Dunaj, Czarne Morze i Bałtyk.

Następnie król przeszedł przed frontem kajakowców polskich, po czym delegacja polska wręczyła królowi pamiątkową plakietkę z łagą Ligi Morskiej oraz mapę przedstawiającą połączenia wodne Bałtyku z Morzem Czarnym.

Gen. Wieczorkiewicz wręczył puhar brązowy, ofiarowany przez Gdynię miastu Konstancja, a zawierający wodę przywiezioną przez spływ z morza Bałtyckiego. Król odznaczył posła R. P. Arciszewskiego, generała Wieczorkiewicza i dyrektora Ligi Morskiej Czermińskiego medalami za usługi.

Wieczorem miasto Konstancja wydało bankiet, na którym obecny był król, członkowie rządu ru-

muńskiego i delegacja polska. Po uroczystym bankiecie, który przeciągnął się do późnego wieczora, król wraz z posłem Arciszewskim, delegacją polską, członkami rządu z premierem na czele oraz z całym swym otoczeniem, udał się na molo w Mamaia. Tutaj poseł Arciszewski wręczył królowi puhar z wodą z Bałtyku, przywiezioną przez spływ polskich kajakowców, wypowiadając przytem następujące słowa:

— Nikt lepiej, niż nasze dwa narody nie jest przeznaczony, by poróżnić morza północne z morzami południa.

Jego Królewska Mość, wzięwszy puhar z rak posła Rzeczypospolitej, zwrócił się do obecnych, mówiąc:

— Wyrażam przekonanie, iż temu aktowi symbolicznemu odpowie rzeczywistość ścisłej łączności Bałtyku z Morzem Czarnym poprzez węzły przyjaźni, łączące oba narody.

## Bałagan organizacyjny imprezy „Poznaj stolicę”

Agencja „Iskra” donosi: Wskutek niedostatecznej repartycji kart uczestnictwa na przejazd do Warszawy dla uczestników imprezy „Poznaj Stolicę” wiele osób, nie mogąc nabyć kart uczestnictwa w miejscu zamieszkania, otrzymało z kas bilatowych zaświadczenia, stwierdzające ich kania, otrzymało z kas bilatowych normalnymi bez kart uczestnictwa.

Ażeby ułatwić takim uczestnikom powrót do miejsca zamieszkania Minister Komunikacji ze-

zwolił w drodze wyjątku na skorzystanie w drodze powrotnej ze zniżki, jaka zasadniczo służy posiadaczom kart uczestnictwa, t. j. około 80 proc., na podstawie zaświadczeń wydanych przez kasy kolejowe stacji pierwotnego wyjazdu.

Repartycja kart uczestnictwa odbywa się bez udziału Ministerstwa Komunikacji i przeprowadzona została przez organizatorów imprezy z pominięciem wielu pomniejszych miejscowości, skąd jednakże był spory napływ uczestników.

## Student i uczeń z Łodzi utonęli w morzu

KUZNICA na Helu, 16. 8. PAT. Student Jurga-Błaszowski i uczeń Molke, obaj z Łodzi, w drodze powrotnej z wycieczki kuterem rybackim płynęli z Rucewa do Kuźnicy Łódzkiej, którą holował kuter rybaka Ryszarda Nimota. W pewnej chwili łódź do połowy zalana została wodą. Uczeń Mol-

ke i student Jurga-Błaszowski zatonęli. Zwłoki wydobyto. Rybak Ryszard Nimot nie miał zezwolenia na wożenie pasażerów. Wypadkowi przypatrywało się z kutra 32 osoby, z których żadna nie umiała pływać. Przeciwnie Nimotowi wszczęto dochodzenia sądowe.



# Niesamowity huragan w Krakowie

dokonał w ciągu kilkunastu minut strasznego zniszczenia

Kraków, 15 sierpnia.

Wczorajszy wieczór pozostanie długo w pamięci krakowian, szczególnie tych, którzy około godziny 22-iej znajdując się na mieście, byli świadkami niesamowitego huraganu, który w ciągu pół godziny zdołał dokonać strasznego dzieła zniszczenia.

Huragan zerwał się nagle, a równocześnie lunęły potoki deszczu i posypał się grad. Rozpętała się burza, która przybrała nienotowane w Krakowie rozmiary.

W pierwszej chwili zgasło światło elektryczne. To pioruny uderzyły kilkakrotnie w przewody, przez które płynęły prądy elektryczne z Jaworzna do Krakowa.

Huragan uderzył w miasto i tutaj siał zniszczenie, zrywając dachy, wyrzucając rusztowania, wyrzucając z korzeniami i łamiąc drzewa, rwąc przewody telefoniczne i tramwajowe.

Gdy po kilkunastu minutach wiatr ustał, oczom przechodniów przedstawił się ogrom dokonanego zniszczenia.

## OFIARY W LUDZIACH

Huraganowa burza zastała m. in. ks. Długosza, redaktora „Dzwonu Niedzielnego” i wikariusza przy kościele Mariackim ks. Wieczorkę, wracających bryczką z Dworku Falenckiego. W pewnym momencie wicher rzucił bryczkę o przydrożne drzewo, skutkiem czego ks. Wieczorek doznał złamania nogi i zebra.

To znów dozorca Zygmunta Syc wpadł pod zerwany przez wicher parkan koło Biblioteki Jagiellońskiej i doznał złamania nogi. Jan Polus, zajęty w wapienniku przy ul. Konopnickiej, doznał złamania ręki. Belki zerwanego dachu potłukły palacza cegielni. J. na Tomale. Na ul. Rydlówka zerwane przez wicher przewody elektryczne upadły na Rozalję Muchową, która została porażona prądem. Drobniejszych wypadków tego rodzaju zanotowano kilkadziesiąt.

## ZNISZCZENIE PLANT

Istne pobojeństwo przedstawiały po przejściu burzy planty. Sto kilkadziesiąt drzew zostało bądź złamanych, bądź wyrwanych z korzeniami, a prawie wszystkie drzewa straciły część konarów. Wiele ucierpiały również parki krakowskie, a przy drogach z Krakowa do miejscowości podmiejskich niemal wszystkie drzewa są pognięzione. Ofiarą huraganu padły również historyczne lipy ks. Józefa Poniatowskiego obok pałacyku przy ul. Księcia Józefa. Na ul. Basztowej, Pomorskiej i w wielu innych miejscach spadające konary drzew uszkodziły przewody tramwajowe, powodując godzinny przerwy w komunikacji tramwajowej.

## STRATY W BUDYNKACH

Niemniej wielkie straty spowodowała burza w budynkach. W wapienniku przy ul. Konopnickiej oraz w cegielni przy ul. Koberzyńskiej burza wyrwała dwa wysokie kominy fabryczne. Na ul. Krasickiego zwalony przez burzę komin przebił dach sąsiedniej kamienicy, przy ul. Fieberskiej zerwany został dach nad kaplicą S. S. Miłosierdzia. Na ul. Czarnokulskiej wysoki mur zwałił się na dom sąsiedni. Burza wyrwała też szereg

rusztowań przy budujących się domach. Ponadto wiatr zerwał kilkanaście dachów na realnościach w różnych częściach miasta. Poważne straty poniosły krakowskie kluby sportowe. Na boiskach „Wisły” i „Garbarni” wicher pozrywał dachy z trybun i powywracał parkany. Według opinii fachowców straty spowodowane przez burzę wynoszą kilkaset tysięcy złotych.

## OMAL NIE WYBUCH PROCHOWNI

Burza omal nie wywołała katastrofalnego wybuchu prochowni wojskowej w Bonarce. Huragan spowodował zniszczenie dachu tego obiektu i tylko szczęśliwemu zbiegowi okoliczności należy zawdzięczać, że nie nastąpił tam

wybuch nagromadzonych materiałów.

Straż pożarna i pogotowie ratunkowe pracowały przez całą noc. Przez dłuższy czas wszystkie karetki pogotowia oraz wozy strażackie bawiły na mieście, interweniując w licznych wypadkach.

## GOŁĘBIE OFIARĄ BURZY

Na Rynku Głównym koło kościoła Mariackiego ucierpiał gnieźdzący się tam gołęb. W czasie huraganu zginęło kilkadziesiąt gołębi, które miotane burzą uderzały o ściany domów i padały zabite.

Przez cały dzień dzisiejszy służba miejska usuwała ślady zniszczenia po wczorajszej burzy.

# Król włoski na miejscu katastrofy

Bilans strat zerwania tamy pod Ovada

RZYM, 15.8. (PAT). — Na miejscu katastrofy w dolinie rzeki Orba przybył wczoraj król włoski, który zwiędział obszary, zniszczone wskutek zerwania tamy, informując się o losie ofiar oraz o rozmiarach szkód.

Wedle doniesień prasy, bilans katastrofy przedstawiał się następująco: zniszczone są 4 mosty, z których jeden kolejowy, długości 110 mtr. na linii Aleksandria — Ovada — Genua, zniszczony został przez wodę na odległości pół kilometra. Zniszczeniu uległy dwa kilometry linii kolejowej.

Przewody wodociągowe długości 2 klm, dostarczające wodę do Ovada, zostały tak poważnie uszkodzone, iż — zdaniem fachowców — trzeba będzie dwóch lat, aby je uruchomić. Linje telegra-

ficzne są zerwane. Drogi komunikacyjne i szosy rozmyte i zalane wodą. Przewody elektryczne uszkodzone, pola i ogrody pokryte są mulem i kamieniami. Wiele drzew zostało dosłownie skoszonych, jak trawa.

Setki domów zawałiło się lub zostało porwanych przez strumienie wody. Na polach leżą meble, części domów, maszyn rolniczych i narzędzia pracy.

Liczba ofiar w ludziach nie została dotychczas ustalona.

GENUA, 16.8. (PAT). Starace, sekretarz partii faszystowskiej, odwiedził w Ovada w szpitalu rannych w ostatniej katastrofie, a rozzinom ofiar wręczył 50.000 lirów w imieniu Mussoliniego: 25.000 lirów w imieniu partii.

Pogrzeb 42 ofiar odbędzie się dziś popołudniu. Burmistrz w Ovada ogłosił, iż katastrofa zniszczyła 96 domów, a 132 rodziny opłakują śmierć swoich bliskich. Liczba ofiar w Novi wynosi ogółem 100 zabitych.

Minister pracy wyznaczył komisję dla zbadania przyczyn katastrofy.

Komunikacja Ovada — Aleksandria będzie dzisiaj wznowiona.

RZYM, 15.8. (ATE). — Generał Pelegrini, wysłany do Kairu na czele komisji śledczej, wyłonionej dla zbadania przyczyn tragicznej katastrofy lotniczej w której niedawno m. in. padł ofiarą minister robót publicznych Luigi Razza, nadesłaj z Kairu oświadczenie, które wyklucza jakiegokolwiek sabotaż, gdyż samolot w czasie krótkiego postoju na lotnisku Almaza pod Kairem był stale pod najściślejszą kontrolą.

Sprawozdanie wyklucza ponadto możliwość, że przyczyną katastrofy było nierozważne manewrowanie pilotów, gdyż załoga samolotu należała do jednej z najdoskonalej wyszkolonych w awiacji włoskiej. Należy raczej przypuszczać, że bliżej nieokreślony defekt w motorze zmusił pilota nagle do powrotu na lotnisko Almaza. Pray tej sposobności samolot prawdopodobnie zbyt nagle stracił na wysokości, a następnie dostał się w korkociąg.

Nie jest również wykluczone, że pilot usiłujący lądować, wprowadzony został w błąd przez gęstą mgłę przyziemną.

## Zgon generała Trzaski-Durskiego

Wczoraj o godzinie 3-cj popoł. zmarł w szpitalu powszechnym w Wadowicach emerytowany generał broni ś. p. Karol Trzaska-Durski w wieku 86 lat.

## Katastrofa lotnicza w Katowicach

KATOWICE, 15.8. (PAT). W czasie lotu ćwiczebnego w pobliżu lotniska w Katowicach samolot aeroklubu śląskiego, pilotowany przez Zbigniewa Litwińskiego, wpadł w korkociąg i runął na ziemię.

Aparat został kompletnie zniszczony, pilot zaś, po przewiezieniu do szpitala, zmarł naskutek odniesionych obrażeń.

## Trzy miljarady na ubezpieczenia

WASZYNGTON, 15.8. (PAT). Prezydent Roosevelt podpisał projekt ustawy, przewidującej kredyty 3 miljarów dolarów na ubezpieczenia społeczne (renty, ubezpieczenia na wypadek bezrobocia i t. d.).

Roosevelt oświadczył, iż nowa ustawa przynajmniej do pewnego stopnia, zapewni 30 milionom obywateli pewną ochronę społecznego stanowiska.

## Warszawska giełda nienięzna w dniu 16 sierpnia

Dewizy: Belgia 89.18; Holandia 36.30; Kopenhaaga 117.25; Londyn 26.23; Nowy Jork (kabel) 5.27 i pół; Paryż 34.99; Praga 21.94; Szwajcaria 172.50; Sztokholm 150.25; Włochy 48.44; Berlin 213.15. Obrót dewizami średnie, tendencja dla dewiz niemieckich. Banknoty dolarowe w obrocie przyw. — 4.70, jedna złotka, rubel złoty — 2.40, dolar czarny — 9.03 i pół, rubel srebrny — 1.83; 100 kop. w bilonie rosyjskim — 0.84; gram czystego złota 5.9244. W obrotach przyw. marki niem. (banknoty) 175.50, funty ang. (banknoty) 26.20. Dla pożyczek państw. tendencja utrzymana, dla pożyczek państw. premjowanych — mocna, dla listów zastawnych słabsza, dla akcji utrzymana. Pożyczki dolarowe w obrotach przyw. 5 proc. — 95.25 (w proc.); 7 proc. — 95.25 (w proc.); 8 proc. — 95.25 (w proc.).

Papiery procentowe: 3 proc. — 94.20; 4 proc. — 94.20; 5 proc. — 94.20; 6 proc. — 94.20; 7 proc. — 94.20; 8 proc. — 94.20; 9 proc. — 94.20; 10 proc. — 94.20; 11 proc. — 94.20; 12 proc. — 94.20; 13 proc. — 94.20; 14 proc. — 94.20; 15 proc. — 94.20; 16 proc. — 94.20; 17 proc. — 94.20; 18 proc. — 94.20; 19 proc. — 94.20; 20 proc. — 94.20; 21 proc. — 94.20; 22 proc. — 94.20; 23 proc. — 94.20; 24 proc. — 94.20; 25 proc. — 94.20; 26 proc. — 94.20; 27 proc. — 94.20; 28 proc. — 94.20; 29 proc. — 94.20; 30 proc. — 94.20; 31 proc. — 94.20; 32 proc. — 94.20; 33 proc. — 94.20; 34 proc. — 94.20; 35 proc. — 94.20; 36 proc. — 94.20; 37 proc. — 94.20; 38 proc. — 94.20; 39 proc. — 94.20; 40 proc. — 94.20; 41 proc. — 94.20; 42 proc. — 94.20; 43 proc. — 94.20; 44 proc. — 94.20; 45 proc. — 94.20; 46 proc. — 94.20; 47 proc. — 94.20; 48 proc. — 94.20; 49 proc. — 94.20; 50 proc. — 94.20; 51 proc. — 94.20; 52 proc. — 94.20; 53 proc. — 94.20; 54 proc. — 94.20; 55 proc. — 94.20; 56 proc. — 94.20; 57 proc. — 94.20; 58 proc. — 94.20; 59 proc. — 94.20; 60 proc. — 94.20; 61 proc. — 94.20; 62 proc. — 94.20; 63 proc. — 94.20; 64 proc. — 94.20; 65 proc. — 94.20; 66 proc. — 94.20; 67 proc. — 94.20; 68 proc. — 94.20; 69 proc. — 94.20; 70 proc. — 94.20; 71 proc. — 94.20; 72 proc. — 94.20; 73 proc. — 94.20; 74 proc. — 94.20; 75 proc. — 94.20; 76 proc. — 94.20; 77 proc. — 94.20; 78 proc. — 94.20; 79 proc. — 94.20; 80 proc. — 94.20; 81 proc. — 94.20; 82 proc. — 94.20; 83 proc. — 94.20; 84 proc. — 94.20; 85 proc. — 94.20; 86 proc. — 94.20; 87 proc. — 94.20; 88 proc. — 94.20; 89 proc. — 94.20; 90 proc. — 94.20; 91 proc. — 94.20; 92 proc. — 94.20; 93 proc. — 94.20; 94 proc. — 94.20; 95 proc. — 94.20; 96 proc. — 94.20; 97 proc. — 94.20; 98 proc. — 94.20; 99 proc. — 94.20; 100 proc. — 94.20.

## Warszawska

## GIEŁDA ZBOŻOWA

Wszystkie noty 2.066 ton, w tym żyta 500 ton. Notowano za 100 klg.: pszenica jara czerwona szkliska 14.50—15, jednolita 14.50—15, zbierana 14.00—14.50, żyto nowe 1-y stand. 9.75—10, II-gi st. 9 i pół — 9.75, owies 1-szy st. 15—15.50, II-gi st. 14.50 — 15, III stand. 14.25—14.50, owies nowy 12—13, jęczmień gat. II-gi 12.75 — 13.25, gat. III-ci 12.50 — 12.75, gat. IV-ty 12.00 — 12.50, groch polny 22.00—24.00, Victoria 26—29, maś niebieski 36—38, mąka pszenna gat. I-A 28—30, gat. I-B 26—28, gat. I-C 24—26, gat. I-D 22—24, gat. I-E 20—22, gat. II-B 19—21, gat. II-D 18—19, gat. II-F 17—18, gat. II-G 16—17, gat. III-A 11—12, mąka żytnia gat. I-szy do 55 proc. 17—18, gat. I-szy do 65 proc. 16—17, gat. II 14—15, rżawca 14—15, pszenica 10.60—11, otręby pszenne grube 8—9.50, średnie 8.50—9, mąka 8.50—9.00, żytnia 8.75—9.25, kucyki 16.25—16.75, rzepakowe 11—11.50, słonecznikowe 15—16.50, szuta sojowa 12—13.50.

# W Paryżu mówi się o pokoju

W Afryce szykują się do wojny

## KONFERENCJA ROZPOCZĘŁA SIĘ

PARYŻ, 16.8. (PAT). Hayas do nosi: Konferencja przedstawicieli mocarstw sygnatariuszy traktatu z r. 1906 o Abisynji rozpoczęła się dziś zrana od rozmowy Aloisiego, Edena i Laval'a i ich współpracowników na Quai d'Orsay, w sali t. zw. ambasadorskiej, abok gabinetu ministra Spraw Zagranicznych. Salon t. zw. okrągły, abok gabinetu Laval'a przeznaczony na narady, w których uczestniczyć będzie większa ilość osób, a w sali zegarowej, w której był podpisan pakt Briand — Kellogg, odbywać się będą plenarne posiedzenia wszystkich trzech delegacji.

## STANOWISKO „TRZECH”

PARYŻ, 15.8. (PAT). — Agencja Hayasa w przededniu rozpoczęcia obrad konferencji w ten sposób reasumuje stanowisko trzech państw: Anglia, jak twierdzi wczoraj minister Eden, troszczy się o zapewnienie pokoju i poszanowanie paktu Ligi Narodów. Dopuszcza ona możliwość penetracji włoskiej do Abisynji tylko w dziedzinie gospodarczej.

Włochy ze swej strony potwierdzają ewe postanowienie odwołania się do siły zbrojnej, jeżeli nie można będzie doprowadzić do pokojowego załatwienia sporu w sposób, dający Włochom wystarczające gwarancje. A należy podkreślić, że stanowiska te mają wyraźny charakter żądań maksymalnych.

Francja również jak i Anglia, żywi gorącą chęć zapewnienia pokoju i niedopuszczenia do osłabienia zobowiązań paktu Ligi Narodów. Przedstawiciel Francji będzie też pracował z całym wysiłkiem nad znalezieniem rozwiązania, które w razie przyjęcia przez obie strony, przynajmniej Włochom dałoby satysfakcję, pozwoliłoby uniknąć wojny i jej ewentualnych konsekwencji w stosunku do Ligi Narodów i utrzymania stabilizacji europejskiej.

## 150 TYS. ŻOŁNIERZY W POGOTOWIU

PARYŻ, 15.8. (PAT). — „Le Matin” donosi z Londynu: Według wiadomości, jakie nadeszły

z Addis - Abeby, rząd abisyński wysłał drogą kolejową w kierunku Harrar poważne zapasy broni i amunicji. Poza to ze stolicy odesłano transporty karawanowe z amunicją i bronią w kierunku prowincji granicznych.

Według informacji z Addis Abeby, w prowincjach północnych zgromadzono 450.000 żołnierzy w pogotowiu wojennym. Na czele tej armii stoja Ras Kassa, gubernator Gondaru, Ras Seyam, gubernator Tigru, i Ras Dodaż Azalch, gubernator pogranicznego okręgu północnego.

## JAPONIA POSTARCZA BRON

PARYŻ, 15.8. (PAT). „Le Matin” donosi z Londynu, że według otrzymanych tam wiadomości z Addis - Abeby, do Abisynji przybył ostatnio transport 2 tysięcy karabinów maszynowych z Japonii.

## PRZYGOTOWANIA WŁOCH W DODEKANEZIE

PARYŻ, 15.8. (PAT). Korespondent londyński „Echo de Paris”, omawiający obecny stan na przełomie w stosunkach włosko - angielskich, pisze: w Londynie wskazuje się na przygotowania wojskowe Włoch w Dodekanezie.

## ZNOW INCYDENT

LONDYN, 15.8. (PAT). — Agencja Reutersa donosi z Dżibuti: Na stacji Dizedazua, kolei Dżibuti — Addis-Abeba, wydarzył się incydent, w czasie którego sekretarz konsulatu włoskiego w

gdzie ogłoszono stan wojenny.

Archipelag znajduje się właściwie w stanie blokady. Wyspa Leros została zamieniona na ufortyfikowaną bazę wojskową. Ufortyfikowano również wyspy Rodos, Kalamos i Sarpento.

Ze swej strony rząd angielski poczynił przygotowania na Malcie. Zreorganizowano system obrony lotniczej wyspy, a gubernator wyspy wydał zarządzenia, zmierzające do ochrony ludności przeciwko atakom gazowym. Wzmocniono również flotę wojenną. Rząd angielski zwrócił również uwagę na wzmocnienie sił obronnych Egiptu.

W angielskich kołach politycznych, konkluduje korespondent, coraz bardziej umacnia się tendencja do uniknięcia za wszelką cenę konfliktu. Poważna część opinii publicznej, przeważnie w kołach liberalnych, jest zdania, że należy przyznać Włochom pewne ustępstwa terytorjalne.

## ZNOW INCYDENT

LONDYN, 15.8. (PAT). — Agencja Reutersa donosi z Dżibuti: Na stacji Dizedazua, kolei Dżibuti — Addis-Abeba, wydarzył się incydent, w czasie którego sekretarz konsulatu włoskiego w

## Zrujnowany szewc przed sądem Za wybicie szyb u Baty 6 miesięcy więzienia

Przed miesiącem głośna była w Warszawie sprawa majstra szewskiego Zygmunta Przyłuskiego, który na znak protestu przeciwko konkurencji firm zagranicznych w Polsce, wybił szyb w sklepie obuwia fabrykanta czeskiego Baty przy ul. Marszałkowskiej. Obecnie Przyłuski odpowiadał przed Sądem Grodzkim oskarżony o groźby karalne oraz o wybić szyb.

Jak ustalilo dochodzenie, sprawca wybił szyb był swego czasu posiadaczem dużego warsztatu szewskiego, w którym zatrudniał 12-tu czeladników. Szczerem jednak interesy poczęły iść coraz gorzej. We znaki dawała się konkurencja wielkich zakładów szwaskich, fabrykujących obuwie sposobem mechanicznym. Przyłuski wdział o przyczynach upadku rzemiosła i nieraz wygrażał się, że Polacy powinni wreszcie zrobić koniec z obcymi przybyszami, którzy bogacą się na nas. Pewnego lipcowego wieczora Przyłuski wyszedł z domu, zabierając z sobą łom żelazny. Dla dodania sobie odwagi, wstąpił do baru, gdzie wypił kilka kieliszków wódki, poczem skierował się na ul. Marszałkowską. Gdy doszedł do sklepu Baty wyjął łom i rozbił dwie ogromne szyby, wartości przeszło 5.000 zł. Ze sklepu wypadł jeden z dyrektorów i zatrzymał szewca, który groził, że dopuści się morderstwa o ile natychmiast nie zostanie zwolniony.

W Sądzie Grodzkim Przyłuski przyznał się do winy i nadal utrzymywał, że czynu dopuścił się pod wpływem rozgoryczenia i strat materialnych, jakie ponosi na skutek wielkiej konkurencji na rynku obuwia. Sąd skazał szewca na surową karę 6 miesięcy więzienia i nakazał aresztowanie go do czasu uprawnienia się wyroku.

## Kamieniem w okno ministerstwa Demonstracja żydów komunistów przy ul. Długiej

W grudniu ub. roku przed Ministerstwem Sprawiedliwości przy ul. Długiej w Warszawie komuniści zorganizowali wrogą manifestację. Tłum żydowskich wyrostków wzniósł okrzyki, a kiedy przybyła policja przybrał agresywną postawę, posypały się kamienie i łaski.

Pośród demonstrantów znajdował się 19-letni Eli Szware. Zdołał rzucić kamień w okna gmachu Ministerstwa i wybił szybę w pokoju, przylegającym do gabinetu min. Michałowskiego. Sprawcę ujął policjant i odprowadził do

# O obrazę narodu polskiego po meczu Polska--Niemcy

W sierpniu ub. roku na peronie dworca Wschodniego w Warszawie oczekiwała spora gromadka ludzi nadejścia pociągu. Wśród tłumu znajdował się m. in. Miłosz Jan Brzuchowski, który rozmawiał w języku niemieckim z dwoma paniami oraz z pewną kobietą. Rozmowa toczyła się głośno, a od czasu do czasu Brzuchowski rzucił jakieś słowo polskie. W pobliżu stał Wacław Golicki. Zaintrygowany o czym Brzuchowski z takim zapamiętaniem rozmawiał, zaczął przysłuchiwać się. Mówiący po niemiecku w skandaliczny sposób ubliżał narodowi polskiemu, utrzymując, że jest on „podły, lajdaki, niekulturalny i głupi”. Usłysawszy to Golicki pobił go policjanta, który spisał protokół.

W następstwie swego czynu Brzuchowski odpowiadał przed Sądem Okręgowym. Nie przyznał się do winy, dowodząc, że ubliżał pewnemu inżynierowi, który jest łobuzem a nie graczem w piłkę nożną. Był oburzony scenami, jakie działy się na meczu Polska--Niemcy i dlatego w podnieceniu użył grubych słów, które jednak nie odnosiły się do narodu polskiego.

Zbadani świadkowie stwierdzili, że tłumaczenie to jest nieścisłe, ponieważ oskarżony w zapale dopuścił się obrazy narodu polskiego. Sąd wzięwszy pod uwagę nienaganną przeszłość Brzuchowskiego, skazał go na 3 miesiące aresztu i zawiesił wykonanie kary na 3 lata.



# Waluta belmoncka na Wileńszczyźnie

Urzędy skarbowe nie chcą jej przyjmować

Za dawnych czasów pańszczyżnianych wielu dziedziców płaciło swym poddanym chłopom za pracę poza dniami pańszczyżnianymi tabliczkami groszowymi, które miały swój kurs tylko w karczmie, gdzie właściciel mógł za te tabliczki otrzymać wódkę. Ponieważ karczma była przedsiębiorstwem dziedzica, cyrkulacja tabliczek była zapewniona, a kurs tego rodzaju monety był regulowany podażą wódki i pijaćką mobilizacją wólcian.

Podobna historia, jak podaje „Kurier Wileński” — powtarza się obecnie na Wileńszczyźnie.

Oto trzy smolarnie — czytamy tam — koło Ornian prawie wyłącznie płacą właścicielom za zwłokę karczmy kwitkami, za które można dostać produkty spożywcze w sklepach żydowskich pobliskiego miasteczka. Oczywiście właściciele są z tego bardzo niezadowoleni, bo tracą sporo i na jakości i na cenach towarów.

— Pan z Belmontu płaci nam za pracę kwitkami — mówiono w wsi Ozierawce. — A jeżeli poprosisz o pieniądze, to powie: „Idź do Sznierki, sprzeda ci za ten kwit co chcesz”...

I właściciel idzie do Sznierki, albo do Łotkina... Bierze tam to, co mu dają i po takiej cenie, którą mu dyktują wspaniałomyślni „dobrodzieje”, którzy jakby z łaski przyjmują kwity pańskie.

— Kwitki te potrzebne są Sznierce, bo kupuje u pana stare mleko i płaci mu kwitkami...

Jak widzimy „waluta belmoncka” (nazwijmy te kwitki w ten sposób) zatacza koło i trafia do wystawcy. Nie wszystko jednak powraca. Po szufladach wiejskich pełno jest tych kwitów, za które właściciele z trudem wydobywa pieniądze po wielu miesiącach czekania.

O walucie belmonckiej wiedzą dobrze władze skarbowe.

Niedawno do wsi przyjechał sekwestrator po składkę na rzecz „spółki wodnej w Brasławiu”. Zażądał pieniędzy, a płatnik w odpowiedzi wygarnął na stół kilkanaście kwitów belmonckich na 30 złotych.

— Bierz pan ile chcesz — rzekł z goryczą — pańskie pieniądze, „pana z Belmontu”.

Gdy nadchodzi termin płatności podatków, właściciele przyno-

sza „walutę belmoncką” do urzędu skarbowego i proszą:

— Przyjmicie panowie, toż pieniądze zarobione. Wam będzie lżej otrzymać od pana, my nie możemy...

Władze skarbowe mają dużo kłopotu z walutą belmoncką. Wiele wsi w gminie bohińskiej, jodziekiej i brasławskiej wozilo drzewo z lasu belmonckiego na tartak, do kolei i do spływu. I zwozi teraz. Praca wre, a właściciel zamiast pieniędzy otrzymuje kwitki i pocieszenie:

— Możesz kupić co chcesz u Sznierki.

Zaobserwowano, że wiele wsi w wymienionych gminach zaczyna zalegać z podatkami. Chcą płacić „walutą belmoncką”, lecz urząd skarbowy, ku zgorszeniu właścicieli, nie honoruje jej i odsyła petentów do starostwa, aby złożyli skargę na „pana z Belmontu”. Właściciel odpowiada na to:

— Ja skargi nie złożę. „Pan” wypędzi mnie z pracy, żyć nie da i tych kwitów nie będę miał. A tak choć do Sznierki pójdę mogę.

Właściciel pomstuje na pana i ma żal do lokalnych władz państwowych.

# Złot Brith-Trumpeldoru w Krakowie

Przemówienie Żabotyńskiego na placu Makabi

Przy bardzo licznych udziałach członków Brith - Trumpeldor, którzy przybyli do Krakowa kilkoma specjalnymi pociągami, odbył się u stóp Wawelu zjazd wojskowej organizacji żydowskiej spod znaku Żabotyńskiego.

Kraków, który od dłuższego czasu mógł się już przyzwyczaić do licznych zjazdów żydowskich, dawno już nie miał takiego widowiska, jakim była defilada żydowskiej młodzieży wojskowej, która dumnie maszerowała pod białoniebieskimi sztandarami.

Przez ulice miasta „Betarczy-

cy” przemaszewali na plac „Makabi”, gdzie rozpoczęła się uroczystość. Cały plac wypełnił się wielotysięcznym tłumem. Na trybunie przed mikrofonem stanął dr. Szechter, który w języku polskim powitał przedstawicieli władz i podkreślił znaczenie uroczystości. Wkrótce na boisko przybył prezes Brith - Trumpeldoru. Żabotyński powitany burzą oklasków. Po chwili Żabotyński przemawia:

— „Betarim, chajalim, młodzieży żydowska! Pragniemy, abyśmy sobie wyjaśnili i zrozumieli to, czego świadkami jesteśmy dziś i

będziemy jutro... Największą otchłanią jest grób, gdzie naród składa najdroższe, najukochańsze, co posiada. Jeden grób taki mamy w Palestynie, przed drugim chyląc czoła dziś w Krakowie. Stoicie dziś pod wrażeniem fizycznym drugiego, podczas gdy pierwszy wycisnął na was swe piętno duchowe. Oba groby mają sobie coś do powiedzenia!... Jeden opowie o bohaterze, który życie swoje oddał na ołtarzu, drugi opowie o tym początku, w którym życie stracił. Początkiem był chaluconizm i legionizm. Te dwie postacie, takie różne w swym życiu i karierze, unoszą się dziś przed naszymi oczami... Jutro, kiedy zamieszacie ziemię z Tel-Chaj z ziemią Sowińca, będą mówili ze sobą. Jeden drugiemu prześle wszystkie myśli o miłości ojczyzny i poświęceniu, o życiu młodem i starym, które zostały złożone w ofierze ojczyźnie. Z tamtego grobu w Tel - Chaj do tego grobu w Krakowie płyną głębokie i szlachetne, słowa patriotów do bratni. Słowa, za które żyli i zmarli... Oto istota dzisiejszej i jutrzejszej manifestacji. Pragnę dlatego dziś rzucić stąd do Kfar Giladi odpowiedź: „Kapitanie Józefie, synu Zecwa Trumpeldora, Tel-Chaj!”

Z tłumy żydowskiej odpowiedziano chórem: Tel-Chaj! Za chwilę zagrzmiały słowa pieśni „Hatikwah”.

Następnego dnia uroczystości Brith-Trumpeldoru w Krakowie rozpoczęły się modlitwą w starej synagodze krakowskiej, na której obecni byli rabin krakowscy, prezes gminy żydowskiej i przedstawiciele władz. Po nabożeństwie żałobnym za duszę Marsz. Piłsudskiego i Józefa Trumpeldora, zwarte szeregi Brith-Trumpeldoru udali się pochodem na Wawel, gdzie przed kryptą Marszałka odbyła się defilada.

Następnie uczestnicy zlotu udali się autobusami na Sowińce. Urnę z ziemią z grobu Trumpeldora w Palestynie nieśli członkowie komitetu naczelnego Brith-Trumpeldora. Urnę, wyobrażającą łufę armatnią, związano wstęgami biało-niebieskimi i amaran-towo-białymi, przy których widnie pieczęć generalnego konsula Rzeczypospolitej w Tel-Awivie, Stanisława Łukasewicza. W obecności przedstawicieli władz utworzono urnę i wysypano z niej ziemię na kopiec. Następnie odbyła się defilada zlotu i po 5-minutowej uroczystości ciszy zlot został zakończony.

**Popierajcie  
wyroby  
krajowe**

## Fałszywe zeznania w Konsystorzu zaprowadziły dwóch świadków do Sądu Okręgowego

Władysław Mankiewicz postanowił rozjeżdżać się ze swoją żoną i wystąpił do Sądu Konsystorskiego o separację. W skardze utrzymywał, że żona hańbi jego nazwisko i prowadzi lekkomyślny tryb życia, a nawet dopuszcza się wiarołomstwa.

Skargę wnieść łatwo, trudniej jednak uzyskać separację. Wiedział o tem dobrze p. Mankiewicz, który zwierzał się ze swoich kłopotów przyjaciół. Wśród grona znajomych stojących po stronie rzekomo pokrzywdzonego męża, znaleźli się dwaj panowie Wacław Zalewski i Zygmunt Mirkowski. Obaj zaproponowali swoje usługi w charakterze świadków, dodając, że ich zeznania będą tak kategoryczne i niedwuznaczne, że przyjaciel napewno sprawę wygra i uzyska upragnioną separację z żoną.

Rzeczywiście, kiedy przyszło do sprawy w Sądzie Konsystorskim, Zalewski pewnym głosem oświadczył, że p. Mankiewiczowa prowadzi się skandalicznie. Po całych

nocach przebywa poza domem i dopiero nad ranem powraca w stanie nieprzytomnym oszołomiona alkoholem. Jeszcze lepsze zeznania dla męża złożył Zygmunt Mirkowski. Ten wręcz oświadczył, że żona jest wiarołomna i w czasie nieobecności męża przyjmuje nocne wizyty młodzieńców.

Mając takie dowody, Sąd Konsystorski orzekł separację z winy p. Mankiewiczowej. Oskażowana kobieta postanowiła jednak dochodzić swoich praw i zgłosiła się do prokuratora ze skargą przeciwko oszczercom, utrzymując, że Zalewski i Mirkowski dopuścili się ordynarnego kłamstwa i krzywoprzysięstwa. Mirkowski miał słyżeć o nocnych wizytach od dozorczy domu, gdzie zamieszkuje pp. Mankiewiczowie. Prokurator wezwał dozorcę, a wtedy wyszło na jaw, że stróż nie zna Mirkowskiego i wogóle nie mówił nikomu o nocnych wizytach, których wcale nie było.

Wacław Zalewski i Mirkowski oskarżeni przed Sądem Okręgowym o fałszywe zeznania nie przyznali się do winy, tłumacząc, że wypowiadali opinie, jakie dochodziły do nich od osób postronnych.

## Warszawa zmienia się z kopciuszka w elegancką damę Jak się „robi” front do turystów Cudze chwalicie, swoje da się wam we znaki...

W obecnym sezonie zapanowała bardzo swoista moda, powiedzmy, półoficjalnej blagi turystycznej. Na oko wydaje się, że im więcej się mówi i „propaguje” turystykę krajową i zagraniczną tem z nią gorzej.

Oto żeby nie wyglądać na złośliwego oprawcę aranżerów imprez turystycznych, materiał prawie a negatywny, czerpać będziemy z dodatku do jednego z warszawskich dzienników kupieckich. Oto, co znajdujemy w dodatku „Poznaj stolicę”.

Przedewszystkiem co za zmiany w ostatnich czasach! Cytujemy dosłownie:

„Sprawa zmiany generalnego wyglądu stolicy była przez szereg lat kopciuszką. Ulice z małymi domkami obok wyniosłych kamienic, plac, elewacje domów, sklepy i wystawy zwracały uwagę przybyszami brakiem korekty estetycznej.

W roku ubiegłym weszło wreszcie w stadium realne zagadnienie estetyzacji miasta.

Dlaczego? Bo... „powstał Związek Propagandy Turystycznej m. st. Warszawy, jako czynnik powołany do turystycznego przysposobienia stolicy. Akcja podjęcia poziomu estetycznego miasta ujęta została w projekt ramowy, podzielony na dwa etapy pięcioletnie”.

Sama lektura już nasyciła błogością. Świetna jest ta „zmiana generalnego wyglądu”, miłe „przysposobienie turystyczne” i ramowe projekty dwu „piatiletów” estetycznych. Dla czuwania nad wykonaniem tych kolosalnych zamierzeń czuwa stała komisja (jakżeby można bez komisji!) złożona z siedmiu delegatów odpowiednich Izb i Związków. Rozmach prac narazie nie jest zbyt wielki. Może z przesadą skromnością napisano o nim: „Prace prowadzone są na poszczególnych odcinkach miasta i noszą narazie charakter retuszu szpetoty stolicy”. Zachęcające. Istotnie czyni monumentalne.

Rozczulająca jest radość z przyszłego Dworca Głównego. Plany pozwalają przypuszczać, że „wygląd jego i rozmach nie będą ustępowały dworcom wielkich metropolii europejskich”. Tego rodzaju mówienie o przyszłości ma swoją rację. Wnuki obecnych kan-

dydatów na turystów po Warszawie mogą się nim delectować — sami turyści — nie.

W r. 1934 przybyło do Warszawy 247 tysięcy turystów, w tem 29.000 cudzoziemców. Stosunek blisko, jak 9:1. Cudzoziemcy zachwyceni wprost Warszawą. Nie zwracając uwagi na porozkopwane ulice pisali entuzjastyczne książki i artykuły o mieście; podkreślając

„urbanistyczne piękno miasta, które cechują wysokie walory artystyczne, z uwagi na cenne zabytki, jak jeden z najwspanialszych rynków staromiejskich, tworzących symbol nie tylko interesującą, będącą syntezą całej polskiej rzeczywistości, w której wielki, zamierzony krząta się z najśmielszą rzeczywistością w barwnym kontraście”.

Co za finezja prostoty warszawskiego autora propagandowego. Co za wdzięk w wysławianiu się i w syntezie.

Dalej, aż człowiek przeciera oczy: „Ewidencja zabytków warszawskich wymaga jednak odrestaurowania i ochrony całego szeregu pomników przeszłości naszej stolicy”. Komisjo rób coś — restauruj ewidencję zabytków!

Dalej seria dobrych kawałów. Wymienimy zaledwie niektóre — na przejęcie. O kiosku Związku Propagandy Turystycznej:

„Zadaniem kiosku (!) będzie opieka nad turystą, przydział kwater oraz udzielanie potrzebnych informacji. Uzupełnieniem czynności kiosku jest informator ruchomy, ubrany w mundur ZPT, obecny na peronie przy przystanku każdego (!) pociągu”.

Dowiadujemy się następnie, że liczba przewodników po Warszawie wzrosła obecnie z 39 (w roku ub.) na 58 osób „władających w sumie 24-a językami”. Pewnie chodzi o języki obce, nie wydaje się bowiem, aby 34 niemowli pełniły również funkcje przewodników. A co znaczą te 24 języki „w sumie” na 58 osób? Przecież każdy z przewodników powinien mówić, chociażby jednym językiem, obcym.

Dalej czytamy, że Zw. Prop. Turystycznej przeniósł się do nowej siedziby, że robi wszystko z „myślą o turystyce”. Nawet meble i ozdoby dostosowano w lokalu do tego, zwłaszcza twarde personelu, które są „zawsze uśmiechnięte i życzliwe i przyjaźni”. Turysta wy maga uprzejmości, ale bardziej je

szy sprawnej obsługi informacyjnej, której uśmiech niestety... nie zastępuje.

Potem wyliczono inne chlubne czyny turystyki miejscowej.

Ta mała próbka jest znakomitą przykładem, jak niechlujnie i po błaznisku robi się propagandę propagandy turystyki... Niciepiej jest z samą turystyką. A przecież ktoś za to ponosi odpowiedzialność, przecież ktoś za to bierze pieniądze.

A możeby tak naprawdę pomyśleć o rzetelnym stosunku do turysty krajowego i cudzoziemca... Przecież chociażby na tej samej stronie tego samego pisma, które zamieściło cytowane kurjosem chyba „reklamowe”, pisze prezes Stowarzyszenia Restauratorów, że naprz. „50-ciogroszowy podatek od konsumpcji w restauracjach (na rzecz „funduszu pracy”) po godz. 12-iej w nocy oburza wielu i dziwi cudzoziemców”, przecież tenże pan wspomina, że „nadużył się ze strony kelterów są coraz rzadziej notowane”. Notowane, być może, ale czy rzeczywiście są coraz rzadsze? Przecież cudzoziemców obciąża się, ile się da.

„Kronika notuje polepszenie się stanu uprzejmości pracowników restauracyjnych”. Ta kronika jest optymistyczna.

Z tem wszystkiem styka się turysta z tysiącem podobnych rzeczy. Tu wypadłoby ingerować i coś naprawić i zmienić, zamiast bawić się w panegiriki ku własnej chwale.

Słyszałem niedawno informacje udzielane grupie wycieczkowej ze wsi. O Chopinie pan przewodnik — niedział, że to taki poeta, jak Mickiewicz... Nie chcę przypuszczać, że to był jeden z owych 58 przewodników.

Niedobra maniera bawienia się w efekciarstwo przysłoniła wielu oczu. Warto byłoby, by się jej, co śpieszniej, pozbyć. A. S.

## Projekt reformy ustaw podatkowych

Związek Izb Rzemieślniczych opracował projekt szczegółowy zmiany obowiązujących obecnie w Polsce ustaw o państwowym podatku dochodowym i kryzysowym dodatku do tego podatku.

Projekt zmierza do sprawiedliwego rozłożenia ciężaru podatkowego, zrównania opodatkowania na całym obszarze Rzeczypospolitej dochodów z działów pierwszego i drugiego ustawy. Ponadto zmierza projekt do uproszczenia obliczenia podatku przez wprowadzenie jednolitej skali podatkowej, skumulowania podatku w jedną całość, co spowoduje bardziej korzystny układ budżetu skarbu państwa.

Pozatem zmierza projekt do uproszczenia manipulacji w urzędach skarbowych jak i ksiąg bierczych w urzędach, uprzystępnienia płatnikom możliwości terminowego wywiązywania się z obowiązku uiszczania podatku dochodowego. Bardzo ważny jest postulat prowadzenia jednego nakazu płatniczego na dwa lub więcej podatków, czego ogół podatników oczekuje już od dłuższego czasu.

Związek Izb Rzemieślniczych podkreśla, że jego projekt reformy ustaw podatkowych bynajmniej nie zmierza do uszczuplenia dochodów skarbu państwa,

## Sąd w Zabrze w obronie antypolskiego prowokatora

Korespondent agencji PRESS donosi z Katowic:

Sąd Administracyjny w Zabrzu rozpatrywał w tych dniach skargę wydawnictwa tygodnika „Głos Ludu”, centralnego organu związku zawodowego polskiego w Niemczech przeciw nielegalnej konfiskacie całego nakładu jednego z ostatnich numerów tego pisma, które jest drukowane w Katowicach i przewożone do Zabrza.

P.z. pomnijmy, że konfiskatę całego nakładu „Głosu Ludu” zarządził komisarz policji w Zabrzu, p. Breitenfeld. Ten sam, który odegrał rolę wybitnie prowokacyjną w stosunku do działacza polskiego na Śląsku, p. Traubalskiego. Sąd uniewinnił polskiego działacza, „Głos Ludu”, skonfiskowany bezprawnie, zawierał opis tego procesu i wyświecił rolę w tym procesie wspomnianego komisarza policji Breitenfelda.

Sąd Administracyjny w Zabrzu, rozpatrując skargę wydawnictwa „Głosu Ludu”, musiał uznać, że niemiecka ustawa prasowa nie daje podstaw do takiej konfiskaty, która została też dokonana na podstawie postanowień wyjątkowych ustawy... o ochronie pań-

stwa i narodu.

A zatem Sąd Administracyjny w Zabrzu zatwierdził konfiskatę nielegalną pisma polskiego, a tem samem wziął w obronę komisarza policji Breitenfelda, usprawiedliwił pośrednio jego rolę prowokatorską w stosunku do niemieckiego działacza polskiego. Nie dziwnego, że potem wszystkim p. Breitenfeld został przeniesiony na wyższe stanowisko w prezydium policji w Gliwicach!

## Dyrektorka seminarjum popelniła samobójstwo

KOŚCIERZYNA, 16. 8. (PAT). Niedawno z jeziora Garczyńskiego na Kaszubach wydobyto zwłoki nieznannej kobiety, która rzuciła się z pomostu do jeziora i utonęła. Jak się okazało, samobójstwo popelniła dyrektorka seminarjum żeńskiego z Miawy Antonina Mrozewska. Przyczyną miały być rozstrój nerwowy.

## Podróżuj samolotem

## Nowy poseł szwajcarski w Warszawie

Nowomianowany poseł Szwajcarii w Warszawie, dr. Maxime Stoutz, poprzednio poseł w Madrycie, pełni obecnie obowiązki dyrektora departamentu handlowego w szwajcarskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych w randze

ministra pełnomocnego. Min. Stoutz przybędzie do Warszawy jesienią. Jego następcą w Ministerstwie Spraw Zagranicznych został mianowany radca legacji, dr. Pierre Bonna.

## „Zawisza Czarny” powrócił do Gdyni

GDYNIA, 16. 8. (PAT). Dnia 14 b. m. w godzinach południowych przybył do Gdyni harcerski szkolny szkuner - jacht „Zawisza Czarny”, kończąc w ten sposób swój pierwszy rejs, który odbył się w bardzo pomyślnych warunkach atmosferycznych. Statek przepłynął w ciągu 7 tygodni 1959 mil morskich (3600 km.), odwiedził 9 portów w sześciu państwach, jak Gdańsk, Kopenhaga, Londyn, Antwerpja, Amsterdam i inne.

Załoga statku w ilości 53 ludzi, złożona z harcerzy oraz studentów Wydziału Inżynierji Politechniki Lwowskiej, przeszła pod kierunkiem kapitana statku gen. Marjusa Zaruskiego, wyszkolenie żeglarskie, dając dowód, że zrozumienie wagi posiadania własnego morza rozprzestrzenia się coraz szerzej i głębiej w społeczeństwie.

Jednocześnie nawiązano serdeczne kontakty z harcerzami innych państw.



## Należy zbadać Przyczyny podrożenia mięsa

Już w końcu r. z. można było zaobserwować lekki spadek dostaw mięsa przywozowego na rynek warszawski. Spadek ten stał się bardziej intensywny w pierwszych miesiącach r. b. i w rezultacie w ciągu minionego półrocza 1935 r. przywieziono do Warszawy tylko 6.455 tonn mięsa, gdy w tym samym okresie 1934 r. przywóz mięsa dał 10.455 tonn. Równocześnie zwiększyły się wydatki na dostawy mięsa z rzeźni warszawskich, gdyż wynosiły one w r. b. 20.916 tonn wobec 17.350 tonn w r. z. Wzrost dostaw mięsa z rzeźni warszawskich traktować należy jako zjawisko pomyślne, gdyż mięso przywozowe gatunkowe stoi niżej od mięsa miejscowego. Większy ubój w rzeźni warszawskiej jest bardzo korzystny dla rolników, gdyż dowodzi o coraz większych dostawach żywca do Warszawy z ominięciem pośredników. Przy niskim poziomie organizacyjnym handlu mięsnego — przy olbrzymiej liczbie pośredników, jacy działają w tym handlu, prac-

widlowe regulowanie cen mięsa jest niewątpliwie trudne i wymaga czasu i trwałej i planowej działalności.

Akcja Zarządu Miasta, zmierzająca do uzdrowienia rynku mięsnego, której podstawowym krokiem była zmniejszenie cen rzeźniarskich, będzie niewątpliwie prowadzona dalej. Zniżyć te stanowią podstawowy element do obniżki cen mięsa w Warszawie, toteż zwykła cena mięsa na rynku warszawskim nie ma żadnego uzasadnienia i przyczyny jej winny być zbadane przez odpowiednie czynniki.

## O zniesienie 50 gr. opłat w restauracjach

### Argumenty Stow. Restauratorów

Memoriał złożony przez Centralę Stow. Restauratorów R. P. p. prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom, w sprawie zreformowania t. zw. podatku od siedzenia w restauracjach po godz. 12 w nocy wskazuje m. in. na szkodliwość dalszego zachowania obecnego stanu rzeczy w tej mierze również z punktu widzenia popierania ruchu turystycznego.

Chodzi mianowicie o to, że w okresie wzmożonego masowego ruchu turystów, wśród przyjezdnych

do Warszawy przeważają niezamożni turyści, dla których wydatek 50 gr. podczas pobieżnego odwieczania zakładów gastronomicznych i napicia się przy tej okazji np. piwa, jest zbyt uciążliwy, tembardziej, że turyści, przebywający czas krótki w Warszawie, pragną zwiedzić w tym czasie większą liczbę lokali.

Centrala Stow. Restauratorów liczy, że wystąpienie jej w tym kierunku popra instytucje, zainteresowane w rozwoju ruchu turystycznego w stolicy.

## 14.000 cudzoziemców odwiedziło Warszawę w pierwszym półroczu r. b.

Rok bieżący zaznacza się wyraźną zwiększoną liczbą przyjeżdżających do Warszawy na pobyt czasowy. Od stycznia do lipca r. b. przyjechało do Warszawy ogółem 143 tysięcy osób, gdy analogiczna liczba dla r. z. wynosiła tylko 101 tysięcy.

Charakterystyczne jest, że równocześnie z ogólnym wzmożeniem się ruchu przyjezdnych zwiększyła się znacznie liczba cudzoziemców, odwiedzających stolicę. Gdy w pierwszym półroczu 1934 r. przyjechało do Warszawy

11.600 cudzoziemców, w tym samym okresie r. b. liczba ta wyniosła 14.000.

Śród przyjezdnych cudzoziemców najliczniejszą grupę stanowią obywatele niemieccy, następnie obywatele Stanów Zjednoczonych A. P., dalej kolejno obywatele Francji i Anglii.

## R A D J O

### WARSZAWA

Sobota, 17 sierpnia.

6.30 „Kiedy ranne...”, 6.33 Podbuda, 6.36 Gimnastyka, 6.50 Muzyka (pl.). W przerwie o godz. 7.20 — Dzień, por. oraz Pogad. sport. - turyst. 8.20 Progr. na dz. bież. 8.25 Wskaz. prakt. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Wiadom. meteorologiczne. 12.05 Dzień, połudn. 12.15 Muzyka Wschodu (pl.). 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05 „Najprawdziwsza tanga” — Zespół tangowy (z Wilna). 14.30 Nowości z płyt. 15.15 Muzyka (płyty). 15.25 „Nasz handel morski”. 15.30 Słuchowisko dla dzieci młodszych „U jadowitego króla” wg opowiadania M. Konopnickiej. 16.00 „Skrzynka techniczna”. 16.15 Recital wiołenc. M. Neuteicha. 16.35 Pieśni w wyk. Sławy Bestani. 16.50 „Wywiad” — humorystka K. Makuszyńskiej. 17.00 Konc. „Dla letników i uzdrowisk”. 18.00 Porad. sportowy. 18.10 Wiersz Kazimierza Tułajewskiego. 18.15 „Cała Polska śpiewa”. Koncert Chóru męsk. przy Bazylice św. Jana w Toruniu. 18.30 „Przełęcz wydawnictwa”. 18.40 „Życie kult. i art. stolicy”. 18.45 Muz. lekka (pl.). 19.05 Progr. na dz. nast. 19.15 Konc. rekł. 19.30 „Nasze pieśni” w wyk. Borty Bragińskiej (m. sopr.). 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 Przegl. prasy rol. 20.10 Mała Ork. P. R. 20.40 Dzień, wiecz. 20.55 Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski”. 21.00 Aud. dla Polaków z zagranicy: „Bracia na Śląsku Cieszyńskim”. 21.30 Konc. w wyk. Ork. P. R. pod dyr. Olg. Straszynskiej: Ljadow „Zaczarowane jezioro”. Muz. lekka (pl.). 21.50 „Noc na Łysej Górze”. 22.00 Wiadom. sport. 22.10 „Wesoła Syrena” — aud. p. t. „Warszawa za lat dwadzieścia” pios. Św. Karpińskiego i P. Witłina. 22.30 Muz. lekka (pl.). W przerwie p. godz. 23.00 — 23.05 — Wiadom. meteorologiczne dla kom. lotn.

Niedziela, 18 sierpnia.

8.30 „Kiedy ranne...”, 8.33 Gaz. rol. 8.45 Podbuda, 9.02 Mała Ork. P. R. 9.15 Dzień, por. 9.25 Pogad. sport. - turyst. 9.30 Transmisja fragmentu uroczystości IX Marszu „Śląskiem Powstańców Śląskich nad Odrę”. 9.45 Hymn Powstańców Śląskich (pl.) z Katowic. 9.50 Progr. na dz. bież. 9.55 Transm. fragm. Uroczyst. IX Marszu „Śląskiem Powstańców Śląskich nad Odrę”. 10.10 Mała Ork. P. R. 10.30 Naboż. z Kościoła Św. Krzyża w Warszawie. Kazanie „Na drogach usprawiedliwienia” — wygł. ks. prof. Bron. Pacowski. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 „U Spartana słowiański w Czarnogórze”. Felj. 12.20 Poranek młok. Wyk. Ork. P. R. pod dyr. Stan. Nawrocki i Stan. Nawrocki (fortep.). W przerwie o godz. 13.00 — 13.20 Fram. słuchowiskowy „Urwis” Juliusza Katerwy (z Poznania). 14.00 „Tęczyki wznioły”. Transm. dożynek z Tczycy przez Kraków. 14.45 Przyjemne piosenki (pl.). 14.57 Wiadom. meteorologiczne - rol. 15.00 „Porady weterynaryjne”. 15.10 Muz. ludowa (pl.). 15.25 Przegl. rynek produktów roln. 15.45 Pieśni śląskie. 15.45 „Czy nowy kierunek polityki rolniczej jest dla rolnika korzystny?” pogad. 16.00 Transm. fragm. Uroczyst. IX Marszu „Śląskiem Powstańców Śląskich nad Odrę”. 16.30 Piosenki w wyk. chóru (pl.). 16.45 „Ondyna druskenicka” — szkic liter. 17.00 Koncert „Dla letników”. 18.00 Transmisja z Kolonii Rady Szkolnej m. st. ówczesnej Warszawy w Malkini. „Koncert jakiegoś świata nie słyszał” — Transmisja przeprowadziła „Stary Doktor”. 18.15 Muzyka operetki (pl.). 18.30 „Cała Polska śpiewa” — aud. popr. prof. Bron. Rutkowski. 18.45 „Granica polsko - sowiecka” — reportaż z Wilna. 19.00 Progr. na dzień nast. 19.10 Konc. rekł. 19.25 Grieg: Ballada op. 24 w wyk. L. Godowskiego. 19.30 Biuro Studiów rozmowa ze słuchaczami P. R. 20.00 Konc. Ork. pod dyr. E. Rybickiego. 20.45 Wyjści z pism J. Piłsudskiego. 20.50 Dzień, wiecz. 21.00 Transm. fragm. międzynarodowego meczu piłk. Polska — Jugosławia w Katowicach. 21.20 Muz. (pl.). 21.30 „Na wesolej lwowskiej fali”. 22.00 Wiadom. sportowe. 22.00 „Nasza Marynarka Gra” — konc. Ork. Marynarki Wojennej z Gdyni. 23.00 Wiadom. meteorologiczne dla kom. lotn. 23.05 Muz.

## Morze to potęga Polski

### DZIAŁ LEKARSKI

Dr. med. K. Krajewski  
Weneryczne, PŁCIOWE, SKÓRY  
przyjmuje w swojej  
prywat. LEKARNI  
CHMIELNA 55  
od 9 do 6

### Ogłoszenia drobne

Meskie Gimnazjum Zrzeszenia Nau-  
czyeli „Oświata”, Świętokrzyska  
27, tel. 280-41. Egzamin od 29  
sierpnia. Kancelaria otwarta codzien-  
nie od 10 do 12-jej.

## Biurokratyczne osty nadmorskie Polskich Kolei Państwowych

Fala powracająca znad polskiego morza jest w obecnej chwili niemal tak intensywna, jak około 1 sierpnia. Złazszoza rodnij obarczony większą ilością działu, pomimo ostatnio pięknej pogody na wybrzeżu wyjeżdżają wykorzystując darmowy przejazd dzieci. Wagony przepełnione, na stacjach panuje przeraźliwy tłok, potęgowany jeszcze dziwną techniką wydawania biletów w kasach.

Można obserwować obrazki, nie pozbawione elementu dramatycznego. Protestom, krzykom a nawet kobiecym łzom niema końca.

Na całym półwyspie Helmskim kasy wydają gotowe bilety kolejowe wyłącznie do Gdyni, wszystkie pozostałe kasjer wypisuje. Dzięki temu przed kasami wystają godzinami niekończące się ogonki posuwające się zółtymi krokami. Załatwienie jednego klienta zajmuje około 5 minut. Tymczasem groźny plakat, wiszący nad okienkiem, głosi, iż kasa zamyka sprzedaż biletów na 5 minut przed odejściem pociągu. Zbliża się owa fatalna chwila, a ogonek liczy co najmniej 50 osób, wobec czego, stojący przy końcu ogona, zaczyna się głośno niecierpliwie. Najpierw pógłosem potem coraz gwałtowniej domagają się pośpiechu. Pannie zaczyna rozpaczać rozlega się płacz, bo wiem publiczność orientuje się, że przy tym tempie niema żadnego szans odjazdu. Zdarzają się wręcz ataki historyczne, matek z kilkorgiem dzieci, które do stacji Hallerowo dojechały autobusem z dalszych miejscowości, połączonych wyłącznie liniami autobusowymi, jak: Karwia, Jastrzębia Góra, czy Rozewie, lub Chłapowo.

Kasjerom nie można z tego tytułu robić zarzutów. Wypisanie pojedynczego biletu wymaga założenia 2 kalek, dla otrzymania potrójnego egzemplarza, odszukania w skorowidzu odległości w kil-

metrach oraz pomnożenia przez zasadniczą taryfę z uwzględnieniem czy dany pociąg jest osob-

## W 15-tą rocznicę „Cudu nad Wisłą” Podniosła uroczystość w Radzyminie

Wczoraj odbył się w Radzyminie uroczysty obchód 15 rocznicy bitwy pod Warszawą.

Na uroczystości tę przybyli m. in. Spr. Wewn. Zydrnam-Kościakowski, m. in. W. R. i O. P. Jędrzejewicz, podsekretarz stanu ks. Żon gołowicz i Sieczkowski, przedstawiciele władz państwowych i wojskowych z wojewodą Nakoniecznikow - Klukowskim i zastępcą dowódcy O. K. 1 plk. Parafian-skim, przedstawiciele szeregu organizacji i instytucji oraz delegacje ziem, których pułki brały udział w bitwie warszawskiej, ludność stolicy, okolicznych wsi i miejscowe społeczeństwo. Przybył również honorowy prezes komitetu uroczystości, generał broni Lucjan Żeligowski.

O godz. 11-cj przed południem na cmentarzu poległych w Radzyminie J. E. ks. Kardynał Kakowski w asyście kleru celebrował uroczyste nabożeństwo. Po mszy św. kazanie wygłosił ks. Mauersberger. Przed kaplicą, w której było odprawione nabożeństwo, u-

stawili się poczty sztandarowe związków i organizacji byłych wojskowych i P. W. z pocztami sztandarowymi związków legionistów i P. O. W. na czele.

Po nabożeństwie p. minister Kościakowski złożył wieniec na bratniej mogile poległych żołnierzy, poczem wśród głębokiej ciszy złożył do urny grudek ziemi z mogiły poległych w obronie ojczyzny żołnierzy, która będzie za wiezione na Sowinie.

Następnie odbyło się w obecności członków rządu, duchowieństwa, i przedstawicieli społeczeństwa przekazanie świetlicy, ufundowanej przez miejscowe społeczeństwo — młodzieży. Aktu przekazania dokonał prezes mec. Radlicki. Skolei gen. Żeligowski i kpt. Zieliński wygłosili przemówienia, w których skreślili historię i przebieg bitwy warszawskiej.

Na zakończenie uroczystości odbyła się defilada, w której wzięły udział przybyłe oddziały z pocztami sztandarowymi.

## Usprawnienie komunikacji tramwajowej na Powązkach

Potrzeby komunikacyjne mieszkańców Powązek mają być uwzględnione przez miasto od 1 września. Mianowicie wozy linii tramwajowej Nr. 2, które obecnie dochodzą tylko do czwartej bramy cmentarza katolickiego na Powązkach, mają być przedłużone do końcowego przystanku obecnej linii Nr. 1, t. j. do ul. Elbląskiej.

Gdyby to nastąpiło mieszkańcy Powązek uzyskaliby bezpośrednie połączenie tramwajowe z dworcem głównym i przylegającymi do niego dzielnicami oraz drugą linię tramwajową na odcinku od czwartej bramy cmentarnej, co skróciłoby znacznie czas wycieczki na tramwaje, albowiem wozy linii Nr. 1 kursują co 15 minut.

## Odpowiedzialność firm radiowych za wstawiane aparaty

Ostatnie firmy radiowe za pośrednictwem swych akwizytorów, demonstrujących aparaty, wstawiają te aparaty na parę dni dla wypróbowania, nie badając, czy dany lokator posiada uprawnienia do używania i eksploatacji radiorządzenia.

W tych wypadkach osoby, u których aparat taki się znajduje, na-

rażone są na kary grzywny i uiszczenie odszkodowania na rzecz „Polskiego Radja” w wysokości 6-miesięcznej opłaty abonamentowej.

Aparaty niesolidnych firm, narażających klientów na kary, będą obecnie konfiskowane na rzecz skarbu państwa, zgodnie z art. 20 o pocztach.

## Z miasta

### PRZEDŁUŻENIE WYSTAWY NA KOLE

W związku ze wzrastającą frekwencją na wystawie budowlano-mieszkalniowej B. G. K. na kole oraz celem umożliwienia zwiedzenia jej młodzieży szkolnej po ukończeniu feryj letnich, B. G. K. zdecydował przedłużyć tę wystawę o miesiąc, t. j. do 15 września r. b.

### KOSZTY UTRZYMANIA

W okresie od 5 do 10 b. m. koszty wyżywienia rodziny pracowniczej, złożonej z czterech osób, w porównaniu z poprzednim tygodniem wzrosły o 1,31 proc. i wynosiły 2 zł. 58 gr. dziennie.

### NIEDZIELNE KONCERTY

W najbliższą niedzielę, o godz. 17 do 19, odbędzie się koncert w następujących punktach miasta: w parku im. Paderewskiego; w parku im. Żeromskiego na Żoliborzu; na wybrzeżu Kościuszkowskim; na Woli (teatr przyszłego parku); na Ochocie (skwer obok instytutu narodowego); na Marymoncie (kolejny stadion sportowy).

### LIKWIDACJA ZW. CECHÓW PIEKARSKICH

Z dniem 14 b. m. uległ likwidacji „Związek Cechów Piekarskich R. P.” Wybrano komisję likwidacyjną zw.

Emzet.

## Najwyższe ceny

W piątek, 16 b. m., w dniu targowym, ceny ważniejszych artykułów, według notowań inspekcji handlowej, kształtowały się w Halach Mirowskich następująco: chleb pszeniczny — 28 gr., siłkowy i razowy — 22 gr., pszeniczny — 60 gr. za kg., jaja świeże — 8 gr. za sztukę, mleko na miarę surowe pełne — 25—30 gr., smietana 1 zł. 40 gr. — 1 zł. 60 gr. za litr, ser biały twarogowy 80—90 gr., masło deserowe w paczkach 3 zł. 60 gr., osekłowe 2 zł. 50 gr. — 2 zł. 80 gr., mięso uboju warszawskiego: wołowina 1 zł. 60 gr. 1 zł. 80 gr., cielęcina 1 zł. 80 gr. — 2 zł., wieprzowina 1 zł. 50 gr. — 1 zł. 60 gr., baranina 1 zł. 80 gr. — 2 zł., ziemniaki 7—8 gr., cebula 10—12 gr., buraki 20—30 gr., marchew 10—15 gr., karp żywy 2 zł. — 2 zł. 30 gr., śnięty 1 zł. 30 gr. — 1 zł. 50 gr., szaszлык żywy 3 zł. — 3 zł. 50 gr., śnięty 1 zł. 90 gr. — 2 zł., sandacez mrożony 2 zł. — 2 zł. 20 gr., kapusta świeża 10—20 gr. za główkę, śledzie zwyczajne 15—30 gr. za sztukę.

## 100 tys. pątników na odpuszcie

KALWARJA ZEBRZYDOWSKA. 15. 8. (PAT). W związku ze świętem Wniebowzięcia N. M. P. w dniu 15 b. m. w dorocznym uroczystościach odpustowych w Kalwarji Zebrzydowskiej wzięło udział około 100 tysięcy pątników.

Obojujacy pod golem niebem pątnicy, dotkliwie ucierpieli skutkiem gwałtownej burzy, jaka nocą dzisiejszej przeszła nad Kalwarją Zebrzydowską, zamieniając się w kilkugodzinną ulewę.

## Dar Gdyni

### dla Konstancy

KONSTANCA. 15. 8. (PAT). Przybyła tu delegacja polska z generałem Wiczkiewiczem na czele, powitana na dworcu w Konstancy przez admirałów Izbasescu i Coanda.

Jak wiadomo, delegacja wiezie ze sobą puhar, stanowiący dar Gdyni dla Konstancy. Puhar ten, wystawiony w witrynie jednej z księgarni w Konstancy, wzbudził ogólne zainteresowanie.

## Wypadki i kradzieże

**Samobójstwa.** Konstancja Fudukiewiczówna, (Miedziana 20) będąc zatrzymana w areszcie VII komis., pijana, poknęła 4 agramki.

Aniela Podwiakówna, (Włochy) będąc zatrzymana za pijanstwo w areszcie XIII komis., poknęła 2 szpilki do włosów.

Walenty Kubera, (Królewska 47) w zamiarze samobójczym zadal sobie szczyrkiem ranę ciętą szyi.

Michalina Ostaszewska, (Targówek, Kuniecka 6) napila się esencji

## Aresztowanie

### Znanego wywrotowca

Wczoraj warszawska policja polityczna aresztowała Pinkusa Borensteina (Ogrodowa 16), który w żydowskich sferach towarzyskich podawał się za literata.

Borenstein mieszkał przy ul. Ogrodowej 16, i pracował w instytucji p. n. „Dom biednych”. Aresztowanie Borensteina nastąpiło po stwierdzeniu, iż jest on znanym działaczem wywrotowym i komunistycznym. W czasie rewizji znaleziono u Borensteina okólniki, skrypta i różne notatki wywrotowe, pisane na maszynie w biurze. Borenstein pracował w biurze od sześciu lat i zawsze udając najlepszego pracownika firmy, używał biurowej maszyny do pisania, różnych rozkazów MOBU z Moskwy.

Aresztowanie Borensteina jest zakończeniem licznych aresztowań wśród działaczy wywrotowych, o czym donosiliśmy w numerze śródomym.

oetowej. Kobieta niewiadomego nazwiska, adresu, lat około 35-ciu, otrula się sublimatem na stacji kolejowej w Rembertowie.

Ostaszewska i nieznana desperatka przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego.

**Z niedzi i głodu.** Na rogu ul. Żelaznej i Krochmalnej, zasłabł Jan Wroblewski, (Prądzynskiego 50). Po licyant przewiózł go do lekarza, który udzielił mu pomocy, stwierdzając wycieńczenie z głodu.

220-l. Helena Helikowska, bez zajęcia, przybyła z Łodzi do Warszawy w poszukiwaniu pracy. Wczoraj Helikowska osłabiona z głodu, upadła nieprzytomna na chodnik przed domem pl. Grzybowskiego 8. Lekarz stwierdził wycieńczenie z głodu, oraz symulację zemdenia, celem dostania się do szpitala.

**Uderzona szymba.** Przy ul. Zamenhofa 4 wypadła z okna szymba na przechodzącą Reginę Leistównę, (Nalewki 17). Lekarz opatrzył ranę, stwierdzając lekkie rany cięte głowy.

**Po awanturze małżeńskie.** Przy ul. Grzybowskiej 72, po sprzeczce z mężem Franciszkiem Gogaczem, targnęła się na życie polkajac kilka pastylek sublimatu, żona jego Władysława. Lekarz stwierdził stan ciężki i krwotok. Po udzieleniu pomocy, Gogaczowa przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

**Ofiary napałów i bojek.** Ofiarami bojek i napałów w różnych punktach miasta padło 6 osób. Są to: Franciszek Polaniecki, (Marymoncka 3-a), Józef Kaczkowski, (Kleczewska 5), Beniek Rewnowicz, (Stawki 77), i Władysław Ciepiulski, (Annoo).

**Fatalne upadki.** W ciągu doby ubiegłej, w różnych punktach miasta, wskutek upadków, 3 osoby zlamaly rękę lub nogi. Są to: Wacław Karolik, (Pawia 79), Maria Piskiewiczowa, (Emilij Plater 14) i Julja Zientałowa, (Rybaki 18).







# Skarby, których strzeże śmierć

## Niebezpieczne poszukiwania skarbów Inkasów i Azteków

Ameryka, ziemia Kolumba, stanowiła zawsze, zarówno w epoce odkrycia jak i w czasach współczesnych, złotodajną krainę. Zawsze znaleźli się poszukiwacze przygód i złota, którzy opuszczali Stary Świat i wędrowali do Ameryki wydobywać bezcenny kruszec, lub poprostu robić karierę. Coprawda minęły już owe czasy, kiedy krwawy Cortez ujarzmił czerwonoskórne plemiona i kiedy cesarz Montezuma posiadał salę, aż po strop wypełnioną złotem.

Skarby Indian zostały rozgrabione przez najeźdźców z Europy i zdawałoby się, że jedynymi sposobami do zdobycia złota w Ameryce jest tylko poszukiwanie tego gruszu w słynnym Klondike. Tymczasem jest nieco inaczej. W Ameryce środkowej istnieją po dziś dzień bezcenne skarby Inkasów i Azteków ukryte zazwyczaj przed chciwością białych. Skarby te znajdują się przeważnie w dawnych świątyniach, do których drogę trudno jest odnaleźć. Są jednak śmiałości, którym szczęście sprzyja i tacy, którzy potrafili te skarby wydrzeć bóstwom Inkasów.

### ZATRUTE ZŁOTO

Jako przykład może służyć słynna wyprawa po złoty skarb Inkasów, która się odbyła w roku 1926. Na czele wyprawy stał oficer nazwiskiem John Gillespie. Na szczycie góry Santa Clara odkrył on skarb milionowej wartości.

W lipcu tegoż właśnie roku zgłosił się do dyrektora National Banku w Meksyku pewien Indianin, który zaproponował, że wskazuje białym drogę do olbrzymiego skarbu. Dyrekcja zwróciła się wobec tego do współczesnego konkwistadora Johna Gillespie i zaproponowała mu podjęcie się tej wyprawy. Wyprawa nie była bezpieczna, gdyż w dawnych wiekach Indianie, tak, jak starożytni Egipcjanie, znali najróżniejsze trucizny, w których zanurzali swoje skarby, dla zabezpieczenia ich przed zachwalsztem śmiółków. Dotknięcie się do skarbu zatrute groziło śmiercią.

Wynik ekspedycji przekroczył oczekiwania. Na szczycie góry Santa Clara poprzez głęboki tunel, członkowie ekspedycji wkroczyli do olbrzymiej jaskini którą oświetlało słabe światło padające ze stropu. Światło to migotało także w diamentowych oczach olbrzymiego bożyszcza. Posąg i tron, na którym posąg umieszczono, wykonane były całkowicie ze złota, tak samo jak i ściany świątyni, która mieściła się w jaski-

ni. Wartość skarbów wynosiła miliony dolarów, które rozdzielone zostały między członków ekspedycji.

### ZŁOTE WIEŻY

Odkrycia bezcennych wprost bogactw, dokonano także na terenie Boliwii. W tym celu wyruszyła olbrzymia ekspedycja, na której czele stał prof. Winkowski, niewątpliwie Polak z pochodzenia. Prof. Winkowski odnalazł podczas swoich badań archeologicznych plan skarbcia, a krótki tekst wypisany hieroglifami, mó-

wił którądy można do skarbcia dotrzeć. Skarbiec znajdował się na górze Sorrata. Na przełęcz górskiej w pobliżu tego szczytu znajduje się jezioro Orkans, do którego włada Inkasów Atahu-alpa podczas wojny z najeźdźcami polecił wrzucić skarb olbrzymiej wartości, aby nie dostał się w ręce białych.

Stare kroniki hiszpańskie mówią o niezwyklej wartości tego skarbu. Był to olbrzymi łańcuch złoty, którym okolono było miasto Inkasów i aby sobie zdać sprawę z rozmiarów łańcucha, trzeba

wiedzieć, że z trudem mogło go podnieść dwustu ludzi. Jak dotychczas, bajkowy ten skarb spoczywa na dnie jeziora.

### MIASTO ŚMIERCI

Na długi czas przed podbojem przez hiszpańskich najeźdźców, Peru było krajem, w którym kwitła wysoka cywilizacja. Indianie posiadali zdolnych inżynierów i budowniczych. Kiedy przybyli biali najeźdźcy, tubylcy postanowili za wszelką cenę ukryć przed nimi swoje skarby. Część ich, o wartości 4 miliony funtów w złocie, ukryta została w t. zw. „mieście śmierci”. Skarbiec mieścił się w olbrzymiej grocie, do której wejście prowadziło niesłychanie zawikłany labirynt o wykładanych marmurem ścianach.

Odkrycia tego skarbu dokonał C. H. Prodes, ostatni konkwistador, który na czele swojej ekspedycji przekroczył Andy i znalazł przypadkiem plan labiryntu i skarbcia.

### 50 MILIONÓW DOLARÓW

Jak więc opisuje w sprawozdaniu z swojej wyprawy z trudem on i jego ludzie zdolali przekopać się przez skałę do labiryntu a następnie labiryntem dotrzeć do samego skarbcia. Na olbrzymich żelaznych wrotach, wiodących do świątyni, znajdował się złociasty wizerunek bóstwa, którego oczy były zrobione z olbrzymich diamentów. Po otwarciu owych drzwi ekspedycja weszła do wielkiej sali, w której leżało złoto, usypane w 37 pagórków. W następnej sali znaleźli tozsamo, a potem sztaby srebra wartości 90 tysięcy dolarów — ogółem w skarbcu tym, który właściwie mieścił się w świątyni, znalezione 163 stopy kruszcza, których ogólna wartość równała się 50 milionom dolarów.

### TRUJĄCE GAZY

Podgrzes był poprostu człowiekiem, który miał szczęście do tego rodzaju odkryć, gdyż znalazł jeszcze inny skarb na terenie Boliwii. Dostanie się do niego nie było jednak łatwe i musiano uciekać się do użycia dynamitu, chcąc wdrzeć się do wnętrza świątyni. Kiedy jednak po rozerwaniu skały zrobił się otwór, przez który można było dostać się do wnętrza skarbcia, z otworu zaczęły wydzierać się gazy trujące, co wywołało panikę wśród członków ekspedycji. Prawie wszyscy podlegli zatruciu, a jeden z robotników zmarł.

Tak więc skarby Inkasów i Azteków strzeże śmierć.

## Czworonożny Sherlock Holmes

### „Absolwent” wyższej szkoły tresury psów

W tych dniach odbył się w Wiedniu popis pierwszego „absolwenta” szkoły wyższej tresury psów policyjnych, dobermana, zwanego „Kurt von der Scholle”. „Kurt” jest psem niezwykle zdolnym i stanowi dumę policji austriackiej. Trzeba przytem dodać, że „Kurt” ukończył właściwie dwie uczelnie, gdyż zanim dostał się do wyższej szkoły tresury, musiał ukończyć niższą, elementarną.

Szkola wyższa, której „Kurt” był pupilem, wprowadziła przy tresurze psów policyjnych zupełnie nowe metody. Są to metody indywidualnego tresowania psów w kierunku uzdolnień, jakie zwierzę okazuje. Procedura nauczania jest taka, że przedewszystkiem za czyną się tresowanie zwierzęcia, według systemu dawnego. Jeśli jednak pies nie reaguje na owe stare metody, pozostawia się go przez jakiś czas bez żadnego przymusu „pedagogicznego” i do piero potem po ustaleniu indywidualności zwierzęcia, rozpoczy-

na się praca. Zasadniczo jednak każdy z wychowanków psiej szkoły musi koniecznie umieć odnajdywać przestępców wędrujących po śladach, a poza to orientować się doskonale w swoim rewirze, na którego terenie będzie w przyszłości pełnić swoją służbę.

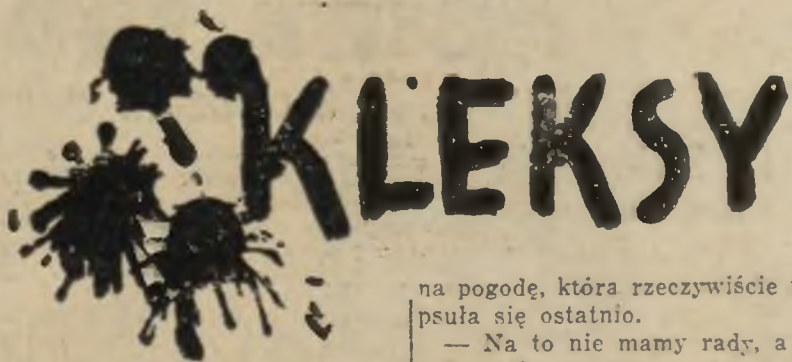
Psy policyjne pracują w szkole bardzo solidnie, niegorzej od ludzi i po paru tygodniach pobytu zdolny pies potrafi już doskonale np. uwolnić swojego pana od więzów i od knebla, a ponadto obronić go przed napastnikiem. Tak więc przygotowuje się czworonożny Sherlock Holmes do swojej trudnej pracy. Trzeba przytem dodać, że „Kurt von Scholle”, który wykazuje niesłychaną inteligencję, jest jeśli chodzi o psi wiek, dość stary, jak na absolwenta, gdyż liczy już 10 lat. Jednak należy przypuszczać, że jeszcze przez najmniej pięć lat będzie oddawał usługi na terenie śledczym, zanim zakończy swój psi, zasłużony żywot.

## Okrzyk „Niech żyje Z. S. R. R.”

### nie jest zawołaniem przeciwpaństwowym i karalnym

LUBLIN, 16.8. — Ciekawe orzeczenie zapadło onegdaj na rozprawie wydziału karnego Sądu Okręgowego w Lublinie. Pod przewodnictwem s. Tomaszuśa z wotantami s. s. Leczewiczem i Gałkowskiem rozpatrywał sąd sprawę niejakiemu Mordchajowi Neumarkowi i Józefowi Knaka, oskarżonych z art. 154 K. K. o wznowienie antypaństwowych okrzyków w dniu 1 maja podczas pochodów socjalistyczno - budowniczych. Neumarka przyznano na gorącym uczynku wznowienia okrzyku „Niech żyje komunizm”,

a Knaka „Niech żyje Z. S. R. R.” Neumarka skazał sąd na rok więzienia, a Knaka uwięził. W krótkim uzasadnieniu przewodniczący stwierdził, iż okrzyk „Niech żyje komunizm” zawiera w szerokim pojęciu tego słowa gloryfikację zbrodni, natomiast okrzyk, wzniesiony przez Knaka „Niech żyje Z. S. R. R.” — ogranicza się w treści raczej do gloryfikacji ściśle określonego terytorium państwowego i naprzekład jak okrzyk „Niech żyje Niemcy” nie zawiera w sobie cech przestępstwa z art. 154.



## W harmonii i zgodzie...

Dawniej przed wyborami do Sejmu panowało niezdrowe podniecenie. Stołeczne ulice zaśmiecały różnobarwne ulotki, z każdego rogu i słupa raził oczy przechodniów wrzeszczący plakat: „Oddaj swój głos na Jedynekę!... Dwójkę!... Trójkę!... Czwórkę!...”

Agitatorzy jeździli po mieście ciężarówkami i darli się chórem: „Dzie - wiat - ka - da - ci - pracę!”

„Gło - suj - na - ó - sem - kę!”

Rezultat był ten, że w Sejmie zasiadali jacyś kłótniwi ludzie. Jedni po prawicy, drudzy po lewicy, inni pośrodku, a reszta na tyłach. Rozsiadłszy się w tym porządku grozili sobie nawzajem i straszili: biedą, nędzą, ruiną, upadkiem, nierządami i deficytem. Z ław poselskich padały słowa grube i nieprzyjemne. Dochodziło nawet do bójek. Tak dawniej bywało w Sejmie partyjnym — dziś w nowym, będzie zupełnie inaczej.

Zasiadzie sobie grupka ludzi cichych, nie dzieląc się na żadne tam prawice czy lewice. Jeden usiadzie tu, drugi tam, gdzie się da. Daleko tym ludziom do swarów, kłótni i awantur — toć przecie wszystko starzy koledzy, nie mający sobie wzajemnie nic do wyrzucenia. Nikt nikogo nie nazwie po imieniu, nikt niezgo pacem nie wytknie. Posłowie ci będą obradować w spokoju, unikając osobistych przytyków i nieuprzejmości.

Lieżność ich będzie znacznie mniejsza, więc nawet będą mogli wszyscy zmieścić się w bufece. Obrady będą się odbywały w nastroju harmonijnym, prawie towarzyskim.

Głos ma kolega z ziemi sandomierskiej, opowiedzcie, co tam u was słychać kolego?

— Dziękuję, wszystko postaremu, dobrobyt, aż piszczy.

— Czujecie się dobrze?

— Owszem, spałem dobrze tej nocy i czuję się radośnie i twórczo.

— A jak tam u was pod Stanisławem, chłopie nie narzekają?

— Owszem narzekają trochę

na pogodę, która rzeczywiście posuła się ostatnio.

— Na to nie mamy rady, a co pozatem?

— Dziękuję, wszystko bardzo staniało, jest o 100 proc. taniej, niż w Warszawie, zwłaszcza bydło rogate i nierogate, nabiał i drób dostaje się za bezcen.

— No, to bajecznie, kolego, wybierzemy się do was po świąteczne zakupy.

— A zatem, dowiedziska, panowie posłowie, wpadniecie tu jutro?

— Jutro pracować nie wypada, bo przecież obchodzimy dzień „Święta Roli”...

— Ach, prawda, więc pojutrze...

— Pojutrze wypadł dzień „Święta Soli”...

— W takim razie wieczorkiem u Lanterna...

— Zgoda; co do mnie, to sprzedam, że wolno mi pić tylko koniak i jeść potrawy bardzo delikatne — jestem od tygodnia na (poselskiej) diecie.

Tak, to rozumiem — Sejm. Zgodnie, przyzwolicie i po koleżeńsku.

Jur.

Czy zaprenumerowałeś już

# ABC

## Nowiny Codzienne?

## Nagrodę literacką otrzymał cowboy

Z Nowego Jorku donoszą, że niesłychaną sensacją w tamtejszych sferach literackich wywołało przyznanie nagrody za najbardziej poczytną powieść, zupełnie nieznanemu autorowi nazwiskiem H. L. Davis. Davis jest młodym, bo zaledwie 33-letnim człowiekiem. Dotychczas przebywał w Meksyku, gdzie prowadził żywot cowbоя. W ogóle karjera jego jest dosyć urozmaicona, gdyż występował także swojego czasu jako śpiewak i miał duże powodzenie, tak, że później został zaangażowany do występów w radio amerykańskim.

Nagroda ta jednak, wynosząca 10.000 dolarów, była dla wszystkich niespodzianką. Tytuł książki jest: „Róg obfitości” (Honey in the Horn).

Antoni Marczyński

# Zemsta Hindusa

Powieść egzotyczna

— Lecz wyjdę stąd dopiero wieczorem, albo pojutrze. Nie zapomnij, iż jutro minie siódmy dzień mego pobytu tutaj i z Czao-ping przyniosą mi nowy zapas żywności. Nie możemy dopuścić do tego, by pościł deptał nam po piętach. Zato jeśli wyjdę po odejściu strażników, zdobędziemy pewność, że moją ucieczkę odkryją dopiero za tydzień. A wtedy... ho, ho, wtedy będę już bardzo daleko stąd...

Taką rozmowę toczyła dziś rano z Turrutem, zjadła kilka bananów i położyła się spać. Wtem obudził ją bek owcy. Nie! To raczej trąbka samochodowa! Zelektryzowana Zosia zerwała się z pryczy, przeniosła skrzynię pod środkowe okienko, weszła na nią, wyjrzała. U stóp wieży stało jedno z aut Bahadura, obok niego sofer. Chinieć, a bliżej... czyżby Niszi?

— Niszi, jak misz... czyżby Niszi?

— Niezły jest mój brat, — wyjaśnił tamten w odpowiedzi na jej radosny okrzyk. — Mnie na imię: Prakasz.

Prakasz! Zmienił się bardzo, lecz ileż to lat upłynęło od pamiętnej nocy w kalkuckiej willi Roberta...

Tymczasem Prakasz zaczął mówić. Wraca do Czao - ping wezwany przez matkę, od sofera dowiedział się, że wuj kazał zamurować swoją żonę tutaj, co on, Prakasz uważa za nieludzkie okrucieństwo.

— Bez względu na to, za co panią tak ukarano, będzie...

— Za to, że ujęła się za swoją córką, — wtrąciła, — którą radza bez mojej wiedzy posłał jakimś dzikusowi. Dziewięć lat, nie córkę!

— Odnajdę ją i wrócę pani. Zawsze byłam przeciwnikiem mał-

żeństw zawieranych u nas pomiędzy małoletnimi. A jutro przysię tu murarzy, którzy panią oswobodzą z tej kamiennej klatki.

— I co? — dopytywała nieufnie. — Co chcecie ze mną zrobić?

— Przywrócić pani wolność, nalóżą każdemu człowiekowi. Będzie pani mogła zostać w Czao - ping, lub odjechać dokądkolwiek, jak pani woli.

— A moje dziecko?

— Oczywiście również, gdyż opieka nad nim należy teraz do pani.

— Czy pan mnie nie zwodzi? — wyrwało się jej bezwiednie, gdyż w głosie i spojrzeniach Prakasza nie było ani krztynki fałszu.

Zachnął się dotknięty takim posądzeniem i przysięgł na życie matki, że ma szczerzy zamiar wprowadzić w czyn swoje słowa, że uważa za pierwszy swój obowiązek naprawienie krzywd, jakie Bahadur komukolwiek wyrządził. W końcu dodał, iż wolałby uwolnić ją już dzisiaj, lecz wieczór nadchodzi, a niewiadomo, czy murarze będą mogli pracować po ciemku.

— O, tak, — zawołała weselo, — mój murarz tylko nocami...

— Uchum, chum, chuum, — zakasłał ktoś srogim basem.

— O wilku mowa, a wilk... hej, Turrut, wyłaż z swojej nory. Ci ludzie, to przyjaciele, bądź spokojny.

Olbrzym wysunął się z kępy krzaków, potrząsając „zachęcająco” maczugą, gotów dzielić nią przez łeb każdego, na jedno skienienie swej rani.

— Turrut, pokaż panu naszą dziurę.

— Rani, rani, jakaś ty lekkomyślna, — mruczał niezadowolony.

— Ależ wylot jest prawie gotowy, — rzekł Prakasz, obejrzawszy ów „tunel”, — no, wobec tego zaczekam tu, dopóki on nie skończy roboty i zabiorę panią z sobą, — dodał, schodząc po drabinie.

Zabawiał Zosię rozmową o ostatnich wypadkach w Indiach, a tymczasem Turrut przy pomocy sofera rozszerzał dziurę w przyspieszonym tempie, gdyż nie potrzebował krępować się teraz, że hałas zabija kogoś.

## Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalty): na 1-iej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 150 zł, lekarskie — 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, a długi druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, te 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieczyński.